

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ח) גמ' והאמר רב יהודה אמר
בב השומט נרין: (צ) שם מניח
נגנן לקבלה: (א) רש"י ד"ה
טעמא וכו' קדשים הוא
בהטאתא וכאשם להכי אימקס:
(ד) ד"ה נא לעבודה וכו' ככלי
הוא וכשרה וכו' אי בעי ככלי:
ד"ה לקומן וכו' צימן
סד"א דהאילי כ"ל והסד"א:

שינויי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

מים מוהר יקבלנו. כלומר מדם
ששכתוב בפסוק קח המים ממנו
ונשאר דם והפך אותו על הפר
קסבר. ודורשין אותו דם מהפר כו'.
אמא קבל דם הספ בכלי ונשפל
הכלי ונשאר כשר כי הכלי
נדרש ככר. (ר"מ יומא מט.) גרעין

מוסיפין ודורשין. כלומר דבר שמסורת בידינו הלכה למשה מסיני היא זו ולהוסיף בשנייה כדי להכתוב קרא הכי. הא לא קשיא, דלא בבכור

צחטאת [ד] צשאר קרצנות כ

וְלִרְבִּי שַׁמְעוֹן דָּלָא צְעִי קִידוּשׁ קוֹמָךְ. כְּדֹאמֵר בְּהוֹמָן רַבָּה (מַנְחֹם)
 קדף טו. שְׁלָא כְּכִילִי שְׂמַת פְּפוּלָה וּרְבִי שַׁמְעוֹן מַכְשִׁיר: וְלִמָּד נָמִי
 דְּרַבִּי צְעִי קִידוּשׁ קוֹמָךְ. דְּלֵאִיכָא אֲמֹרַאֵי דְּפִלְגִי הֵסֵם בְּמִילְתֵּיהּ דְּרַבִּי
 שַׁמְעוֹן וְכִי קֹאמֵר רַבִּי הֵסֵם בְּכִשְׂרָה קִידוּשׁ וְכִי קֹאמֵר רַבִּי הֵסֵם בְּכִשְׂרָה
 וְלִרְבִּי שַׁמְעוֹן דְּלָא בְּעִי קִידוּשׁ
 לְרַבִּי נָמִי בְּעִי קִידוּשׁ
 מִכְשִׁיר יֵד יֵד דְּרַבָּא לְרַבִּי
 מִדְּרַבִּי יְהוּדָה בְּרִינִי
 דְּאֹמֵר רַבִּי בְּרִינִי דְּרַבִּי
 שַׁמְעוֹן דְּאֹמֵר קְרָא יְקִי
 וְכֹאשֵׁם בָּא לְעוֹבֵד
 כְּחֹסֵת בָּא לְעוֹבֵד
 כְּחֹשֶׁם לֹא נִצְרָא
 חוּטָא סְדָא הוּאִיל
 קִרְבָּנוּ מִהוֹדֵר כִּי
 חִיתִּיכֶשֶׁר קָא מִשְׁמַע
 הָדָם עַל הָרִצְפָּה וְאִם
 וְלֹקֵחַ הֲכֵהָן הַמִּשְׁחָה
 וְלֹא מִדֵּם הָעוֹר וְלֹא
 וְלֹא מִדֵּם הָעוֹר וְלֹא

שוֹרֵיקָה: (בְּכִלִּי) (ה) הוּא כְּשֶׁהָאֵל שְׂמַחֵל
 לְרַ"שׁ כְּדֹאמָר לְעֵיל זֶרֶק שְׂמַחֵל פְּסוּל
 שְׂמַעוֹן מַכְשִׁיר אֲלֵמָה אִי צִיז צִיד
 אִי בְּכִלִּי עֲבִיד וּמַמְלִיל נִפְקָא
 קִמְלִיָּה צִימִין דְּהֵא עֲבִידִים יֵהּ הֵא
 לִילָא עֲבִידִים כְּלִי: לְקוּמָן דִּימָה:
 חוּטָא. שְׂמַחֵל קִמְלָתוֹ צִימִין (ה) (ז)
 הֵא הוּאֵל וְאִ"ר שְׂמַעוֹן. בְּפִ"ק לְמַנְחָה
 דְּקִין הוּא שְׂמַחֵל מַנְחָה חוּטָא
 שְׂמַחֵל שְׂמַן וּלְצוּנָה שְׂלָא יֵהּ חוּטָא
 מַגְשֵׁר וּמַפְסִי מַה לֹּא הִטְעִיָּה שְׂלָא יֵהּ
 קִרְקִרְבֵּנוּ מֵהוּדֵר קִרְ"א קִמְלִית שְׂמַחֵל
 בְּהַתְּכַשֵּׁר בְּהַ קִמְ"ל יֵד דְּרִצָּא. כּוּלָּה
 שְׂמַעֲתִי בְּמַנְחָה: מוֹתָנִי נִשְׁפָּךְ
 עֵל הִרְצָפָה. מוֹלָר בְּהַר שְׂלָא
 נִתְקַבֵּל כְּלִי: גְּבוֹ' מוֹהֵר יִקְבְּלוּ.
 שְׂמַחֵל שְׂמַחֵל מִן הַגּוֹלָר עַל הִרְצָפָה
 וְאִסְפּוּ פְּסוּל שְׂהִי לֹא נִתְקַבֵּל מֵהֵדֵר.
 דְּהִי קִ"ד דְּהִי מִ"ס דְּכִתְיָבָא בְּמַסֵּה

דרשין ליה בדכתיב דמשמע מקצת הדם יקבל והאמר רב כו':
גורעין. אות מתיבה זו ומוספין אותה על הצירפה ודורשים ב' כ"ט
בסדר יומא: **בשפיכת** שיריים כתיב. ולא בקבלה: דאף ליתיה לבוליה
דם. שכבר ניתן ממנו על הקרנות: סבין למעלה. שלא יפול דם
ההסבין על המזרק: ודבר אחר. סבין: **בשפס** מזרק. ולא לתוכן יא':
בגוריה וכו'. קרי למזורקין בספר עזרא על שם קינוה דלאמר במסכת
חולין (דף סב.) אי איכא בליטא דפריסא למכפריה איי ובעי לכפורי
דידיה כהנא גברא גבי יריון קיסר (בשין דף נז.). **אריז** שיון
ורדיין

נראה כחצי זה אצבע ולא פליג ר' שמעון ואע"ד דדרש"י ימין מהירא בביהיקא אלא למאן דאמר אין חזר ומלמד ביהיקא אמאי לא פליג ר' שמעון דכהונה בעיא אצבע היינו כמאן דלמך חזר ומלמד בביהיקא אלא לממילין ימין בביהיקא דזאת התורה משתאם דאמר דזריקה מהזאה והיה כמאן דאמר אין חזר ומלמד בביהיקא ומיהו בפרק קמא דחורבן דבמשנתי ומיהו אפשר להכא מדוד כולי עלמא דחזר ומלמד בביהיקא [דדריש] ^ט זא לעובדה ציד עובדה צימין כחטאת והיינו היק דהיה זריקה דלא כחצי אצבע אלא כהונה ופסולה ולא פליג רבי דאמר בביהיקא דאמר באצבעו ולקח וגם אמרו דמאן קמא סבר משנתי ומיהו דאמר התורה א"כ מאי פריך מר"י ^ה שמעון ומר"י אלאו משום דאצבע נדרש לפניו וצרימיה דחצי באצבעו ולקח לדברי ולקח הכהן מן הדם וספרי דכונה לא בעיא אצבע וכן משמעוהי ומיהו כדאמר ויצייעת אימא כר' שמעון דאמר כהונה בעיא ומשנתי ימין כדי נסבה ויצייעת אימא כר' שמעון דאמר כהונה בעיא ונדרשנן דכתיב דהו ^ה דזריקה בשאף קרבנות כר' שמעון

בזרעין ומוסיפין ודורשין. לא שייך למיפוק סבינה חריפה אפסקא
מאמר מיפוק לי מדממעטין דס סבין כל שכן שעל הרף
זעמא דגרושין ומוסיפין ודורשין הוה אמינא דדמס הפר ולא
בשפת מזרק. [פירש"י צחוק ולא שיפול [לחורץ פ"י] צב
הואה דפרה אמרינן גמר להווס מקנה דיו בגופה
בסבין בגופה של פרה לפי שאו היה הסבין מלא נימין ולא היה
בשלמא דיו מקנה לה בגופה של פרה אלא אכזבו במאי

שהדין כך וישי' לו רמז מן התורה, א"פ שאין מקום המדע מסורור ביינו, אנו רשאים לגרור
 ש' את המקרא על דרך הדין המסור ביינו כדי לעמוד על מקום המדע מן התורה. וכי תימא אם איתא
 לאות מעיקר און איתנין לקרא מפתיה לגמרי, דהא קרימאן און אין מקרא יוצא מיד פשוטו
 ש' דעת יבמין בלחוד, הלכך אצטריך לקרא כדכתיב בפסוק ב' (ד' ומה צ"צ קול):

ס' זשמאל כדאמר' עשה ר"ש בח' זשמאל כלשם בנא. וא"ת כיון דליפנין וכו' (תוס' ח"י. מ"ב): בא"ד ותו דר"ש חו'

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כה.

[illegible]

הצליעה ומפרש טעמא ^ו משום דל
שפסולו בקדש אינו מטמא בגדים
אזית הצליעה ומפרש בגמרא דכיון
דקח חטטה ממדת את האיסור פי'
שאם עלה לא ירד והיינו כרבי שמעון
דלרבי יהודה נשחטו צלילה תרד
דממעט לה מזהאת היא העולה
שפירקין ^ו וי"ל דהוא תנא סבר לה
כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא אי
נמי אפי' רבי יהודה מודה בעופות
לנא ירדו משום לילה דכיון ^ז דהוא
פסול בקודש ולא כחייב שגשה
מיעוטי אלא צבחהם ורש"י דרבי
מוחז מקדש (לקמן דף פג:) מפני רבי
עקיבא ורבי יוסי הגלילי מעולה
וכבשים דמוחז מקדש את הראוי לו
ומחז דרבי מנכסין פוסל הרבה
בעוף יותר מצבחה וי"ל דרבי יהודה
סבר כמאן דרבי מעולה ולא
מהכשין ^ח או משאר דרשות דהאם
ורבינו שמואל מיישב גירסת הספרים
ומפרש והרי זריקה לנא כחייב אלא
כהונה ותנן זרק בשמאל פסל ולא
פליג רבי שמעון דמכיון ^ט דתנן כל
הזבחים שקיבל בשמאל פסל כל שכן
זריקה שהיא עיקר בערה ולא פליג
רבי שמעון כי אם על שכלה ואי
הוא פליג אוריקה הוה ליה לאשמעין
כח דהיתירא למכשיר ר' שמעון
זריקה וכ"ש בצבלה וז"ע אי
מאי לפרש הכי לשון ותנן זרק
בשמאל פסל והא ^י דאמר' בפרק
כל הפסולין (לקמן דף נב.) קבל
צימין ותנן בשמאל יחזור ^{יא} לימין והיינו
משום אוריקה דבעי הוה לא משום
הולכה ^{יב} מפני מה הוה לא כחייב שגשה
אכזב ואמאי פסל ותו דרבי שמעון

[illegible]

וַיֹּאמֶר דְּרִילְמָא דַּס סְכִין גָּרַע מִשּׁוּם דִּנְתַּקְצֵלָה בְּסָפֹל אִי נִמְיָס הָפֵר וּדְבַר אַחַר לִמְעוּטֵי שַׁעַל הִרְצָה אֲבָל דְּסָכִין שְׁפִיר דַּמִּי: הַמְזוּרָק דֹּאס כֵּן הוּא לִיָּה דְבַר אַחַר [וְאִין לִהְיוֹתָ] דְּגִבִּי לִפְרָה בְּפֶרֶק קַמָּא דִּמְנַחֹת (דף 1:א) אֲבָל הִכָּא לֹא מִקְנָה לִיָּה עוֹד נָהֵא לְשׁוּט וְיִמְיָהוּ בְּהִיָּא שְׁמַעְתָּ גּוֹפֵה גִבִּי פִרְה אֲמִירִין קֵנָה אֲמַר אֲדָבִי בְּשַׁפַּת מְזוּרָק וְהַשְׁתָּא יָדוּ נִמְיָ לִיקְנָה בְּשַׁפַּת

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

עמ' א מ"י פ"א מהלכות
פסולי המוקדשין הלכה
כה:

ב מ"י שם הלכה כו:
 פ ג ד ה ו מ"י פרק ד מהלכות
 מעה"ק הלכה ח:

תורה אור השלם

1. לֹא תִתֵּן חֶמֶץ וְחָמֵץ
- נָתַתָּ אֹתָהּ מֵאִשִּׁי קֶרֶם קְרִשִׁים
- וְרוֹא בְּחֻצְתָּא וְכֹאשָׁה:
- וְיִקְרָא ו' ,
2. וְלֶחֶם הַכֹּהֵן הַקָּדוֹשִׁי מִן
- הַדֶּשֶׁת תִּקְרֵא אֹתוֹ לֵאמֹר אֵל
- מֹעֵד: וְיִקְרָא ד' ,
3. וְיִתֵּן הַכֹּהֵן מִן הַדֶּשֶׁת
- קִרְוָתוֹ מִזֶּבֶחַ קִרְטָת הַשְּׂמִימִם
- לְפָנֶיךָ יְיָ אֱשֶׁר בָּאֵל מֹעֵד
- וְאָתָּה כָּל עַם הָדָר יִשְׂרָאֵל
- יִסְדוּ מִזֶּבֶחַ הָעֹלָה אֶת־פִּתְחַת
- יְיָ מֹעֵד: וְיִקְרָא ד' ,
4. כְּפֹרִי וְהֶבֶט שְׁלִישִׁים כְּפֹרִי
- כֶּכֶף מִשְׁנֵים אֲרָבַע מֵאוֹת
- וְעֶשְׂרֵה בָלִים אַחֲרֵיהֶם אֵלֶּה:
- עֹרֹא א' ,

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

מדרב יודת. האי סובא אליבא
 דר' הלמ' ד' (למק' ג.) דבר הלמד בג"ש
 חסור ומלמד [בדיקש], ועל דקאמר
 ר' אלעזר פליג ר' ש' [מקשה] אליבא דר' ד'
 חסור ומלמד דרוא' ליישב אליבא
 דר' (ד'ר'): **בי קמין** לה בשמאל
 גמ' תבשר. א"ע' דמחטא' ליפין
 דשי' טעמא דשלא יהא קרבו
 צפק קמל' דמחטא' (ד'ר' ג.)
תור"ה (צמ' הקודס) והרי
 וכו' הו"ל לאשמעין כח

יִיחָא כְּמִי"ד (כ"ו) [דְּכַר הַגְּמוּל בְּצוּרָה
ה' דר"ש אֵלִיבָא דכ"ע (לשון מהר"פ):
בְּנִתְיָה כֶּשֶׁר, אַע"ג דנִתְיָה דחֲטָאת
אֵלּוּ יַחֲוִיר לִימֵינוּ, דאִפְּסִילוּ יִהְיֶה מִשּׁוּם
(טַבֵּל) [קַבָּל] בְּשִׁמְאַל פֶּסֶל, וְאִיירִי
אֵי לֹא מִשּׁוּם דִּלִּיף מִק"ו: